

שבת פרשת וישב- גיליון חגיגי

חגיגת 59 שנים למעלה גלבוש

כניסת שבת 16:03 | יציאת שבת 17:11

כג' כסלו תשפ"ב 27 בנובמבר 2021

גיליון 1996 (פ"ב / 11)

כ"ט בנובמבר, נר ראשון של חנוכה,
הוא יום ההקמה וההכרזה על היאחזות
מעלה גלבוש-

ראשיתו של הישוב!

בתמונה למטה- מכתבו של בן גוריון

זמני השבת-

16:23 - מנחה וקבלת שבת

8:00 - שחרית

לאחר התפילה- שיעור של הרב בני

שיעורי פרשת שבוע לילדים-

אירוס	חצב	כיתה א'	כיתה ב'
מאור בן שלום	אילה דגן	איתי הימן	שיר כרמי
כיתה ג'	כיתה ד'	כיתה ה'	כיתה ו'
יפתח מילוא	גפן אלקיים	הלל שש	נעמי עדן

12:00 מנחה- רוף

16:10- מנחה

זמני תפילות ביום חול-

שחרית 6:00

בימים ג'-ו' מניין שחרית נוסף בשעה 8

מנחה וערבית 16:15

בין מנחה לערבית- הדלקת נרות חנוכה

לגלי ודוד לסטר

ולכל המשפחה

מזל טוב!

בהגיע יהודה

למצוות

מזל טוב!

לאירית וצבי עמרני

ולכל המשפחה

בהולדת הבן!

ראש הממשלה

ב' כסלו תשכ"ג
29 בנובמבר 1962

לנח"ל המתיישב בהר הגלבוש.

גם דוד המלך יהפיל עם כולנו כי ירבה הטל

ויפרוץ הגשם להרי הגלבע באשר יופרחו שדי תרומה בהריכם

ויוגד בגת ויבושר בחוצות אשקלון כי התנחל נוער ישראל

בפרופי גלבוש וישמחו בנות ישראל והעלוזנה אחיותיכם

ואמהותיכם, כי לא ננעל מגן גבורים, מגן נחל שואב כוחו

מקבודה ורות, ומתיל וכוח.

ד. בן-גוריון

מגילת יסוד

"עצפה הגלבוע"

האחזות הנח"ל ה-כ"ה

יום יום ב' לחודש כסלו חמש אלפים, שבע מאות, עשרים ושלוש. למנן שאנו מועים שנת ד'תש"ב עשרה לעצמאות ישראל.

במעמד ראשי עם ומפקדי צבא והגנה לישראל, אנו חברי גרעין "נטעים דרום" זקוקים יחד בגבולה של הארץ ומקיפים את האחזות הנח"ל ה-כ"ה במעפה הגלבוע לפני כ"ה מאות שנים שקקו הרים אלה חיים יהודיים, עיר יזרעאל, מרוז, בואך עין גנים, אולם מיסס מר ונפטר שעלה אויב על ארצנו, החריב את ירושלים והגלה את עמנו, נשמד דרכי הגלבוע והחיים במטכנותיה נדמו. כ"ה מאות שנה עמד הגלבוע בשמנונו. עד שחזרנו אנו בני בניהם של תושבי הגלבוע ולוחמיו לחדש ימיו כקדם. אנו נוטלים על עצמנו היום, משימדת: הקמרת ישוב החילים, מצנעם ובוניס מול הגבול הירדני המאיים, כי חזון צה"ל לנגד עינינו, צבא עובד ומגן, הנושא בלבו את חזון אחרית הימים: "לא ישא גוי אל גוי רחב ולא ילמדו עוד מלחמה".

היום אנו מקבלים על עצמנו לבנות ולטפח האחזות זו כחוליה בשלטת מפעלי הנח"ל ומבציעו אע סותמים עוד פריה מגבולותינו. עוד ישוב הקלאי קום!

בהיטנו אל עבר הישובים העבריים בעמק שואנים אנו עוזד בהקימנו גשר בין העבר לעתיד. ברהאחזות מעפה הגלבוע אנו ממשיכים במסורת פקוד הנח"ל אשר נאחד ונשתרש ב-19 נקודות ספר קודמור חרטנו על דגלנו את המגל כסמל לגאולת הארץ והפרחת שממותיה ואת החרב לנכונות ההקרבה למען הגן על מולדתנו עתקת היומין, ולבצור גבולה. יעלה במקום זה ישוב שוקק חיים, יוצר חיים ומבטיח את החיים, יהא הוא אות וציון כי פעני לשלום ולבנין אך נדע אנו וידעו העמים המקיפים את מדינתנו כי את הבנין נשמור מכל משמר ועל החיים נון בכל מאודנו.

משולחן מנהל הקהילה | צביקי וייל

קהילה יקרה,

בישיבתה השבוע, עסקה ההנהלה בהמשך למידת מיפוי האיתנות שנערך לאחרונה. אנו מתעתדים לערוך ערב שיקוף לציבור כדי להציג את תוצאות המיפוי. מלבד זאת, התחילה ההנהלה להכין את תכניות העבודה לשנת 2022, שיהוו גם בסיס להכנת התקציב.

עם ועדת התכנון – נפגשנו בנושא קידום התב"ע ותחילת דיון ומחשבה על שאלות הליבה שיגיעו בהמשך לאישור ציבורי – כגון תמהיל המבנים בין בניה בקומות לבתים פרטיים, גודל היישוב העתידי ועוד. מלבד זאת, ממשיכה הועדה לעסוק גם בקידום מגרש הגלמפינג – המיועד למשחקי כדורסל וכדורגל, וכן בנושאים נוספים. מצורף בהמשך קול קורא להצעת הצעות לשימוש במבנה המכבסה.

עם שני סקייסט ומירב אמסלם נפגשתי השבוע, בנושא בנות השירות הלאומי – היקף עשייתן, התרומה שלהן לקהילה, עבודת המקשרת, נושאים כלכליים, בנות שירות לתשפ"ג ועוד. תודה לשני על כל העשייה, ועל היכולת ליצור שינוי כה מהותי עבור הקהילה.

סדרת המפגשים שלי בבתים מגיעה לסיומה הערב (יום חמישי) בבית משפחת קיציס בשעה 21:00. אשמח מאוד בבואכם מפגשים אלו מאפשרים לי להכיר טוב יותר את התושבים, את הקהילה ואת האתגרים העומדים לפתחה. בשבוע שעבר נהניתי מאירוח חם ונעים בביתם הקסום של משפחת ולך, ותודה גדולה על כך לבשמת ועמיחי, וכן למי שהגיע והסכים לשתף ולהקשיב.

מערכת הגיל הרך בהיערכות לקראת פעילות בימי החנוכה, תודה לצוות בהובלת מיכל וארנה, ותודה להורים על הרשמה מוקדמת שמסייעת לנו מאוד.

גם מערכת החינוך הבלתי פורמלי נערכת לקראת פעילות מוגברת בחנוכה, יש לנו חוסר במרחבי פעילות ובמדריכים, ובתוכו אנו משתדלים לעשות את המיטב. תודה למדריכים, למירב, לפסית, לענבל ולועדת החינוך על המאמצים הרבים. בתוך מאמצים אלו, אנו ערים עד כאב לחוסר הקשה של חלק מהשכבות במדריכים, ובעיקר לשכבת ילדי כתיב ב'. תודה רבה להורים שעושים את הכל כדי להצליח ליצור תכנית, ונשמח מאוד בהתגייסות של מדריכים ומדריכות לקבוצת הילדים המקסימה הזו.

גם בתרבות מתוכננת פעילות מגוונת ואיכותית, ממירוץ הלפיד ועד לבתים מדליקים. תודה לאילת על כל העשייה, ולכם – על ההשתתפות המרשימה שאתם עתידים ועתידות להראות.

אני מבקש לברך את קהילת מעלה גלבע עם יום חגה, יום ההולדת ה-59 של המקום, ומקווה שתמשיך להפריח את הגלבע בילדים, בבניה, בהתיישבות ובעשייה ציונית וחברתית.

בשבוע הבא אהיה בחופשה החל מיום ראשון אחה"צ, בכל צורך ניתן לפנות להילה או ליצחק. שבת שלום!

קול קורא – מכבסה

אנו – הנהלה, ועדת תרבות וועדת תכנון - קוראים לציבור להציע הצעות לשימוש קהילתי במבנה המכבסה שהועמד ע"י הקיבוץ לרשות הקהילה.

מבנה המכבסה הוא מבנה היסטורי מקומי, העומד במיקום אטרקטיבי וייחודי בקיבוץ ואנו נשמח שהוא יהיה פעיל, ישתלב בסביבתו ולא יעמוד ריק ושמים.

מטרתנו היא שהמקום יהווה מרחב חברתי השייך לקהילה ומשרת את כולה. לשם כך ניתן ליצור למקום מגוון רחב של שימושים מקבילים. **המקום יפעל ללא מטרת רווח**.

ההצעה צריכה לכלול:

1. חזון ברור למקום, הכולל גם שעות פתיחה (מינימום 3 פעמים בשבוע, ארועי שיא במהלך השנה)
2. התחייבות לניהול הפרויקט לאורך זמן
3. עמידה בסטנדרט שייקבע ע"י ועדת תכנון ובשיח עימה. פתיחה תתאפשר רק לאחר אישור ועדת תכנון.
4. מודל כלכלי שעל פיו יפעל המקום: ההכנסות יכסו את כלל ההוצאות והתקורות (ארנונה, ביטוח מבנים, חשמל, מים, אגרות וכד'). יש לקחת בחשבון שלא ניתן להקים במקום בית עסק. המודל הכלכלי יופעל בכפוף להנהלת חשבונות של הקהילה ויעמוד בכל התנאים הנדרשים.
5. תאריך פתיחה מאחור לכל היותר - מרץ 2022.

ההצעות ייבחנו, וככל שתימצאנה מתאימות ותענינה על הדרישות הנ"ל יובאו לדיון הנהלת הקהילה והנהלת הקיבוץ. ניתן לקבל רשימת פעולות בסיסיות שיש לבצע במכבסה על מנת לאפשר בה שימוש בטוח ותקין. כמו כן ניתן לתאם סיור במקום עם שגיאה זו וכן לפנות לאנשי הצוות: יונית גרוס, יסכה הטב, נועה גוטליב שגיאה זו ואילת צביאל.

רשימת פעולות שיש לבצע במקום:

- איטום הגג/בידוד
- יישור הרצפה
- צביעת קירות פנים, קירות חוץ ודלתות ברזל
- טיפול בחלונות
- פינוי המקום מצויד
- מיזוג (חימום וקירור) ויצירת זרימת אויר
- טיפול במערכת החשמל
- אינסטלציה – טיפול בכיור
- תאורה
- מציאת פתרון לנושא השירותים

רצים לאורו-לזכר מורדי שטיין ז"ל | תרבות וחינוך במעג"ל

מרוץ הפיד יחל בשעה 18:15 בתאריך 29.11.21
נתחיל במפגש והתכנסות כיתות א-יב.
ולאחר מכן כולסן מוזמניסות למרוץ לפידים
שיעבור בין השכונות.
המרוץ יוצא מרחבת בית הכנסת, לכיוון השכונה
הקיבוצית, יורד במדרגות לכיוון רבלין, צומת
בית דגן, לאורך כביש 15 עד החניון של הגנים.
על שעות מדויקות נעדכן בהמשך.

מרוץ לפיד קהילתי - חנוכה תשפב
לזכרו של מורדי שטיין
יום שני | 29.11.21
נר שני של חנוכה

16:15 מנחה הדלקת נרות וערבית

18:15 התכנסות א-יב ברחבת בית הכנסת ויציאה למרוץ לפיד שיביא את האור לשכונות

סיום ברחבת חניית הגנים-ג'אם וריקודים

בר מצוה | יהודה לסטר

השבת נחוגג בעזרת ה' בר מצווה ליהודה
יהודה יעלה לתורה בבית הכנסת המרכזי
נשמח מאד בבואכם!

בנוסף, מוזמנים להצטרף אלינו למניין משותף בליל שבת במועדון
רק בשמחות, משפחת לסטר

מן הארכיון | גזעון שמיר

"כשפתאום פגשתי בפניה את ארץ ישראל הישנה... והיא הושיטה את ידה כדי לתת ולא כדי לקחת..." (נעמי שמר)

אחרי חגי תשרי תשכ"ג (אוקטובר 1962), סיימתי את קורס הקצינים בידיעה שאחזור כמ"מ לגדוד 50- הנח"ל המוצנח. והנה התבררתי ע"י רכז הביטחון במזכירות הקיבוץ הדתי, כי בכוונת פיקוד הנח"ל להעלות בשבועות הקרובים היאחזות חדשה בהר הגלבוע ומתכוונים להציב אותי מיידית כמפקד כוח חלוץ, שיעלה למקום על מנת להכינו לקליטת הכוח העיקרי המיועד להקמת ההיאחזות, גרעין "נטעים דרום" של בני עקיבא העומד לסיים הטירונות במחנה 80.

נולדתי וגדלתי בקיבוץ שדה אליהו בעמק בית שאן למרגלות הגלבוע. בתבנית נוף מולדתי, העמק תחום בין הרי הגלבוע ממערב ובין הרי הגלעד ממזרח. הגלבוע מתנשא כענן מאיים על העמק מתחתיו וכמו הרי הגלעד לא ניתן להגיע אליו כי הם: "מעבר לגבול".

כילד שגדל בעמק, לא העליתי על דעתי שניתן לטפס על ההר, זכרתי סיפורים על חברים משדה אליהו שטיילו להר ו"חטפו" מטר אבנים מערביי הסביבה וברחו כל עוד נפשם בם, אפילו שיר נכתב על "גיבורים" אלה. זכור לי טיול מבית הספר, למעין "מוג'דע" (כיום: עין רוויה") בין שלוחות למורדות הגלבוע, בליווי ביטחוני של מספר מבוגרים חמושים, באווירה קרבית ממש.

והנה מציעים לי, לבצע משימה שלא העליתי בדעתי אף בגדר חלום! באותה תקופה התגברו הדעות על הצורך בחידוש תנופת ההתיישבות בארץ, שנעצרה לאחר הגל הראשון של ההתיישבות החדשה עם קום המדינה.

ואכן, בראשית שנות ה-60 הוקמו ההיאחזויות כורזים ומי עמי, אליהן שמתי פעמי להשתלמות קצרה לקראת המשימה שהוטלה עלי. התייצבתי במפקדת גדוד נח"ל 902 במחנה כנרת, קבלתי לפיקודי כ-20 חיילים שרוכזו ממחלקות הנח"ל מישובי הסביבה: קשר, חובש, נהג, צוות מרגמה 81 ועוד.

על שתי משאיות העמסנו כלי עבודה, גלילי תיל, קונצרטיונות, אהלים, מנות קרב ועוד. עלינו בנסיעה דרך בסיס הגדני"ע בנורית בשביל הפטרולים עד נקודת ההיאחזות, שם פגשנו קומץ אנשי קק"ל שעסקו בהכשרת קרקע ובסיקול אבנים.

המשימה העיקרית של כוח החלוץ, הייתה להקים את האהלים לשיכון החיילים והחיילות ולגדרם מסביב. סלעי ההר מחד ומאידך, רוחות הסתיו, היקשו מאד על הכשרת המשטחים. תקיעת ה"בזג"תים" והקמת האהלים ומתיחת יריעות הברזנט, זכורים לי כ"קריעה" נוראית.

כמה ימים לאחר בואנו, הופיע גיפ ירוק של מג"ב, בו נהג רפ"ק משה בועז, מ"פ מג"ב בית שאן ולידו סגנו פקד בני קול. מבחינתי, הפגישה וההכרות עימם, המשך נוכחותם היומיומית כמעט עם חייליהם אצלנו, הפיגה את מתח הבדידות והניתוק ונטעה בנו תחושת ביטחון באחיזתנו בהר.

בימים הבאים, שמחתי לשמוע על מינוי מיכה חורין מטירת צבי כמפקד ההיאחזות המיועד. את מיכה הכרתי עוד מבה"ס המשותף בעמק ובצבא, זכיתי לשרת כמ"כ תחת פיקודו בנח"ל המוצנח והחברות נמשכת עד היום.

בתאריך הסמלי: כ"ט בנובמבר, הגיעו חברי הגרעין במסע רגלי ממחנה 80, היישר למשטח המסדר ע"י בריכת המים בפסגת ההר. הטקס היה מרשים ומרגש במעמד שרים, מפקדים ותושבי העמק. חברי גרעין "נטעים", היו ועודם חברה' נהדרים. בלהט האידיאולוגי שפעם בהם, הצליחו לממש את החינוך הדתי, החברתי והתרבותי שקבלו, בהניחם את היסוד להתיישבות המחודשת בהר.

להקמת ההיאחזות היו שלש מטרות עיקריות: האחת ביטחונית - סתימת פרצה בגבול עם ממלכת ירדן וסיפוח הגלבוע הלכה למעשה לשטח ישראל. השנייה התיישבותית/חברתית - בניית ישוב יהודי חדש בארצנו. השלישית חקלאית - ראשית עיבוד חקלאי לאדמת ההר בנטיעת יערות ומטעים.

כל העולה לגלבוע בשנים האחרונות, נוכח לדעת כי שלוש המטרות האלה הושגו במלואן. אשרינו שזכינו ליטול חלק בכך!

(נכתב לכנס ה-50 לנטעים דרום תשע"ג)

מן הארכיון | "הרי בגלבוה אל טל ואל מטר" – זכרונות- מרדכי בר דומא

מבית - שבועון קבוצת יבנה/ ח' בסיוון תשע"ז / 2.6.17

לפני 55 שנה, ביום כ"ט בנובמבר 1962. במעמד ראש קק"ל, נח פלד, השר יוסף בורג, שמעון פרס, נציגי הקבה"ד ואורחים נוספים, הוכרז על הקמת היאחזות 'מצפה הגלבוה'. באותם הימים חשוב היה לקבוע עובדות בשטח כי הגבול בגלבוה היה פרוץ. דרך פטרולים הפרידה בין השטחים משני העברים. מן המצפה על ראש ההר נשקף נוף קדומים יפהפה, נוף עוצר נשימה. מדרום, שני כפרים ערבים פסטורליים פקועה וגילבון רחוק נראתה גם בית כד והעיר ג'נין, מצפון שכנו ישובי העמק, בית אלפא, וישובי עמק חרוד עד רמת יששכר ומושב מולדת. כל העמק פרוש תחת היד.

התמזל מזלי ונבחרתי לסגל הפיקוד של היאחזות, בפיקודם של מיכה חורין ויונה נויבואר מטירת צבי, וגדעון שמיר משדה אליהו. היו בפיקוד גם מספר מ"כים יבנאים: יאיר כוכבא (יבדל"א) ובנימין אייזנר ז"ל.

הגרעין שנבחר לעלות להיאחזות היה גרעין בני עקיבא בשם 'נטעים דרום'. אנחנו, צוות- הפיקוד, המשימה שלנו הייתה להכין, נקודת מים, מאהל, חדר אוכל ומקלחות. את המים הבאנו מבסיס הגדנ"ע נורית המרוחק. זאת עשינו בעזרת משאית ישנה של קבלן. כדי להניע את המשאית הבערנו סמרטוט, המנוע ינק אויר חם וכך נדלק. לשמחתנו, אותו קבלן העדיף כי אנחנו נוביל את המים בעצמנו במשאיתנו. הדרך השתרכה על דרך הפטרולים לאורך הגבול הטעון. לפני עלייתנו הייתה תקרית על גבעה סמוכה, בה נהרג סמל משמר הגבול. על שמו נקרא המקום "גבעת הסמל". בראש ההר מיקמנו את המכלים הזמניים, ולשם הגיעו המים אחרי שש שעות נסיעה. כמו כן, בהשגחת קבלן אחר, נעזרנו בחיילי הגרעין כדי לבנות את בריכת המים הראשונה בהר.

מיכה חורין, המפקד, דאג שהכל ייעשה תוך כדי דיסטנס מהחיילים, וחברי הגרעין נדרשו למשמעת צבאית, שמירות יום וליל ועונשים למזלזלים במשמעת. לדוגמא, היה איתנו בחור שובב (לימים היה מגדולי עורכי הדין בארץ) שהיה בלגניסט כרוני וניסה לבדוק את יכולת הספיגה של מיכה המפקד. עונשו היה להדליק לפיד בלילה, על כל אחת משלושת הגבעות המקיפות את המצפה.

החורף היה בתחילתו שחון, ופתאום הבנו את משמעות הפסוק בתנ"ך: "הַרִי בַגְלָבֹהַ, אֶל טַל וְאֶל מְטָר - עֲלֵיכֶם." כעבור חודשיים: בליל שבת סגרירי, התארח בהיאחזות אביה של **ברכה כוכבא** וישן באחד מ-12 האוהלים שבנינו בעמל רב. הוא היה האורח הראשון מזה 2900 שנה שבא לישון בגלבוה. היה זה לילה סוער, רשרוש יריעות האוהלים הלך וגבר, מתחת לשמיכות היה עדיין חם. אנו, הצוות שהקימם, הרגענו את כולם. בעודנו מותחים חוזה, הרגשנו שזה לא זה. באמצע הלילה התגברה הרוח והעיפה את האוהלים לכל הרוחות. נשארנו חשופים במיטות ואורחנו היקר מה חשב? איך אשאיר כאן את הבת שלי עכשיו! בבוקר שאל אותי מיכה: "גוגל היו אוהלים?" ענית לו בלשון הגשמים: "כן היו אוהלים. השמיכות והמיטות בפנים?"

קוריוז נוסף. השירות המטאורולוגי העניק לנו מתקן עם בקבוק למדוד את כמות הגשם. זמן רב גשם לא ירד, המודד היה מודאג. כל בוקר היה מתלונן על המצב, מצוקתו נגעה יותר ויותר לליבנו עד שיום אחד הגיע מודדנו יקירנו, עם הבקבוק המדובר ולמפקדה חדר. הרים הבקבוק וכך פתח ואמר: "הראיתם בחייכם גשם מריח ריח?" ענינו לו: "זה קורה כשהגלבוה פורח". המודד יצא והפטיר, לא אמדוד עוד. חיוכים מפה לפה היו בחדר, זה באמת לא היה בסדר. רק עברו מספר ימים, נשיאים ורוח ועננים, כך ירדו משקעים שכמותם לא רואים.

אני מוניתי להיות אחראי על עבודות הייעור של החיילים בגלבוה. כמובן ליוו אותנו יערנים מקצוענים אך המשמעת עלי, העבודה על הגרעין. כל יום בקטע אחר. קבעו מכסות לסיקול אבנים. לכל חייל מכסה של 15 מטר מרובע, מסקלים ובונים מהאבנים טרסות. שלב שני, חפירת שמונים בורות לכל חיל ליום עבודה ולאחר מכן, היפה מכל, **השתילה**. שתילת האורנים, ממש מדהים! השטח שרץ נחשים ועקרבים. הבאתי מגדיר נחשים, וככה הפכתי להיות המומחה בהגדרתם. הרימו אבן, צעקו: נחש!!! באתי, לכדתי, הגדרתי. הנחשים הוכנסו לתיבת זכוכית והובאו להיאחזות. בנס אני עצמי לא הוכשתי. יום אחד קראה לי חיילת, הראתה לי נחש משונה, צבעו שחור וראשו לא משולש. תפסתי את הפוחז באצבעותיי החזקות. הגדרתי אותו כפתן שחור. מרוב בהלה שמטתי אותו מידי. ושוב תפסתי אותו, הפעם הוא נמסר לזיהוי סופי לאקדמיה. הנחש עורר סנסציה אדירה, בקנה מידה עולמי. הוא הנחש שהוגדר כ"צפע עין גדי" אשר לא היה ידוע כי תפוצתו גם בגלבוה. זהו צפע ידוע שנכישתו היא מוות בטוח.

כאמור, נטיעה הייתה הקצפת על הדובדבן. קיבלנו אלפי שתילים. יום שישי קצר אחד, החברה סיימו יחסית מהר את מכסתם, מה שלא מתאים לעירוניים המפונקים. עלינו לכלי הרכב מרוצים. יום ראשון הגיע ולפתע גיליתי בשטח תלולית עפר גדולה ובראשה עץ מוזר. נפתרה התעלומה, השובבים עשו "קבר אחים" משותף ל-1000 שתילים. למרות הכל, כיום כאשר אנו מטיילים, ייאמר לזכותם, אחרי 55 שנה, מסביב למעלה הגלבוה עומד לו יער עבות. כל עץ, כארז הלבנון ישגה, ובזה מי לא יתגאה?

מן הארכיון | מתוך עבודת גמר לתואר שני של עדי הולצמן

הקמת ההיאחזות

היאחזות מעלה גלבוץ עלתה לקרקע ב-29 בנובמבר 1962, ב' בכסלו תשכ"ג, במרומי רכס הגלבוץ. בפיקוד הנח"ל כונתה הנקודה "מצפה גלבוץ". לאחר מכן הוצע לקרוא לנקודה החדשה "מגן שאול", אך לאחר התנגדות הגרעין העולה לקרקע נבחר השם "מעלה גלבוץ".

יש לציין כי כשבוע לפני הטכס הרשמי נשלחו נציגים של חברי הגרעין המיועד למקום, והקימו את התשתית הראשונה לשהות בנקודה. [ראו דברים שכתב גדעון שמיר]

יום העלייה לקרקע היה יום של חג לחברי גרעין נטעים שעלה למקום, ויחד עימו לתנועות שליוו התיישבות זו בחבלי עלייתה הראשונים לקרקע. תאריך יום העלייה נבחר באופן סמלי בכ"ט בנובמבר, יום הכרזת האו"ם על הקמת מדינת ישראל. בטכס העלייה יוצגו שרי הממשלה, צה"ל, הנח"ל, הקיבוץ הדתי, החטיבה להתיישבות של הסוכנות, וקק"ל. בכתבה בעיתון מעריב מיום העלייה לקרקע מתוארים חיילי הלגיון הירדני הצופים בהשתאות מן הכפר פקועה בשיירה הארוכה העולה למקום.

בדיווח בביטאון הקיבוץ הדתי "עמודים" על העלייה לקרקע נאמר: "ביום החמישי, ב' כסלו, ה-29 בנובמבר – יום השנה להכרזת או"ם על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל – נאחו גרעין הנח"ל של בני עקיבא במעלה גלבוץ.

הר הדממה הגדולה, הר אל טל ואל מטר, הר הכיסופים הסמויים ליושבי בקעת בית שאן ואנשי עמק יזרעאל שב לתחיה ... כיבוש הגלבוץ הוא אחד מסיפורי הגבורה הרבים שנכתבו בדם אחינו במלחמת העצמאות. יחידות לוחמים ישראלים עלו אז אל פסגות כשהם כובשים בזה אחר זה את זרעין, מאזר, ערנה, דיר עזלה, ערבונה, פקועה ונוריס. נותרו רק שלושה כפרים ערביים, ובשכנות קרובה להם "מעלה גלבוץ". בגבעה 500, אחת מן הפסגות הגבוהות של הגלבוץ, נאחו הגרעין. כאן יעשה כמיטב יכולתו להוציא את לחמו מן ההר".

מהיאחזות ליישוב

החלטת הגופים המיישבים על אזור המקום - העלאת נקודת הנח"ל להיאחזות מעלה גלבוץ הייתה רק תחילת הדרך. לאחר כחצי שנה במקום, בחודש מאי 1963, נערכה פגישה בין הנהלת הקיבוץ הדתי לפיקוד הנח"ל, בשאלת המשך פיתוח המקום והפיכתו ליישוב של קבע. כחודשיים לאחר מכן נערכה פגישה נוספת, בהשתתפות נרחבת של הגופים המיישבים. לפיקוד הנח"ל ומזכירות הקיבוץ הדתי נוספו יוסף וייץ, יו"ר קק"ל, ונציג החטיבה להתיישבות של הסוכנות היהודית. בישיבה זו הוחלט באופן רשמי להתקדם בהכנות לאזור הנקודה. דיונים אלו לא הבשילו לכלל מעשה.

הדיונים הבאים בשאלה זו התקיימו רק בשנת 1968, לאחר מלחמת ששת הימים. מלחמת ששת הימים, וכיבוש אזור גנין בידי צה"ל, כחלק משדרת ההר המרכזית, הביאה לשינוי דרסטי במיקומה של ההיאחזות. מעלה גלבוץ הפכה מיישוב ספר בטחוני, ליישוב במרכז ההר עם דרכי גישה לעמק בית שאן ולשדרת ההר המרכזית. ניתן להניח כי זו סיבה מכרעת בחידוש הדיון על אזור הנקודה.

בחודש פברואר מדווח על חידוש הדיון במזכירות הקיבוץ הדתי. בדיון נמסר על ביקור מפקד הנח"ל במקום והתרשמותו מהמצב. לגבי האזור סוכם על התחלת התהליך והכנת טכס שהפטרוניים לו יהיו צה"ל, הקבוץ הדתי, בני עקיבא והסוכנות היהודית. הקיבוץ הדתי לקח על עצמו להתחיל לאתר את המועמדים המתאימים לעליה לקרקע מקרב חברי קבוצותיו. יום האזור נקבע לכ"ג באייר תשכ"ח, 22.5.1968. במשך חצי השנה שנותרה עסקו אנשי הקיבוץ הדתי באיתור מועמדים מתאימים לאזור הנקודה. המועמדים היו משפחות צעירות מקרב קיבוצי התנועה, ואנשי גרעיני נח"ל בשלב האחרון של שירותם. המטרה שהוצבה למועמדים אלו הייתה להישאר במקום למגורי קבע. גם מחיילי הנח"ל, ששירתו במקום הייתה ציפייה שימשיכו להתגורר במקום לאחר שחרורם, כתושבי קבע. במזכירות נוסח תקנון למקום, כמסמך עמדה שיוצג בפני המועמדים לעליה. בתקנון הוגדר מעמד מתישבי המקום (מועמדים לחברות) וועדות מרכזיות (מזכירות, קשר ותרבות/דת).

ואכן, לאחר מאמץ רב, התקיים טכס האזור החגיגי ביום שנקבע, ומעלה גלבוץ הפכה ליישוב אזרחי במסגרת יישובי הקיבוץ הדתי.

בטכס האזור אמר מפקד פיקוד הצפון דדו (דוד אלעזר): "הגלבוץ היה עד לגבורת שאול ויונתן, הגלבוץ ראה את לוחמי תש"ח, הגלבוץ צפה על לוחמי צה"ל במבואות גנין ובואכה עמק דותן, הגלבוץ הוא היום עד לגדול ולחשוב בכיבושים – כיבוש הקרקע על ידי מתנחלים. אני מברך אתכם בעלותכם למקום הזה, שלא יהיה עוד גלבוץ חצוי ולא עמדת גבול קדמית, אלא יישוב פורה ופורח".

ויהי בימי בראשית... – תערוכת צילומים במסדרון המוביל למרכזית | אסתר אלכסנדר

התערוכה מוקדשת לזכרו של גדעון שמיר ז"ל.

תערוכת צילומים מימי הקמת ההיאחזות והשנה הראשונה לכינונה.

השנה העברית שנת תשכ"ג והשנים הלועזיות סוף 1962 – 1963.

האוסף שלפניכם מורכב משני מקבצי תמונות שנמסרו לארכיון הישוב.

באוסף אחד מדובר בצרור תמונות שנמסר על ידי גדעון שמיר (בן קיבוץ שדה אליהו ואחיה של נעמה יעיר), מי שהיה חלק מצוות הפיקוד בהיאחזות.

גדעון שרת במקום כסמ"פ תחת פיקודו של מיכה חורין המ"פ (בן קיבוץ טירת צבי וחבר בו עד עצם היום הזה) גדעון כדרכו בקודש, יסודי ובעל מודעות היסטורית רשם מאחורי כל תמונה תאריך והסבר.

זוהי הזדמנות טובה לציין את תרומתו הגדולה לארכיון שלנו. שלושה אלבומי היאחזות שיצרו מרבית הגרעינים שהיו כאן כל אחד בתורו לתקופה של חצי שנה. במרבית הישובים שאוזרחו והיו קודם לכן היאחזויות אין כמעט תיעוד ממה שהיה במקום קודם לכן.

במי עמי למשל, ישוב שעלה כהיאחזות גם הוא באותן שנים הזכר היחידי שנשאר מהיאחזות הוא קיר אבן קטן שריד ממגדל ההיאחזות.

אוסף שני גם הוא נתרם לארכיון אבל אין לנו רישום לגבי בעל התמונות, הצלם ומי העבירן אלינו. מאוסף זה לקחנו את תמונות טקס העלייה לקרקע וההכרזה על היאחזות הכ"ח של הנח"ל, היאחזות מצפה בגלבו.

לפעמים יש יתרון בלא לצאת מהבית, אבל הפעם זה לא עזר לי | חנה בן צבי

לא ראיתי את המודעות ברחבי המקום אבל קראתי את מה שנכתב במייל ונבהלתי מאוד.

שנתיים קשות עוברות על כולנו ואני לא מדברת על הקורונה ולא על הבצורת...

אני מדברת על האלימות, על תראו כמה אני מצליח לזעזע, על שנאה, על גזענות, על ההרגשה שאין דין ואין דין לא רק בנגב.

גזענות תמיד הייתה ונראה שהיא כאן כדי להישאר, אבל אני מכירה אנשים שלא מתייאשים ומחנכים. כרגיל, אני חוזרת לאימא ולאבא.

בילדותי הגיעו לעמק עולים חדשים ממדינות ערב ויושבו ב"פרוונות" הלא הם יישובי ביכורה.

אנשי המושבים האלה הם ברוך השם כבר מזמן לא עולים חדשים, הם מצליחים (הלוואי עליי) והם חברים טובים של כל מי שעובד אתם, לומד בבתי הספר שלהם (גם זה היה תהליך של איזה בית ספר שלא שם לב שהוא גזעני...), עושה אתם עסקים ומארח ומתארח אותם ואצלם.

אז, בילדותי, עבדו הוריי בחקלאות – בשדות ובמטעים – ואנשי המושבים באו לעבוד אתם כשכירים, או כמו שכינו אותם אנשי הקיבוץ האשכנזים "פועלים". אגב, אחד הפועלים האלה היה דוד לוי, שר החוץ לשעבר, שקטף עם אבא שלי בצל בשדה.

אנשי שלוחות ואולי גם בקיבוצים האחרים, התקשו להסתגל למזרחיות ונהגו עליונות כלפי אנשי המושבים. לא אכנס לפרטים ולדוגמאות, אבל זה היה נורא וזה ככל הנראה לא היה מרוע לב אלא מתוך בורות.

זכינו איצקו ואני להורים שהשאירו בנו תובנות וערכים בעניין זה. אצל ההורים שלי זה היה ברור כשמש – אימא תמיד אמרה "היו גם גרמנים טובים", הם אמרו "אצלנו לא תהיה גזענות", הם אמרו "תביאו בני ובנות זוג מזרחיים כי מיוזג

גלויות הוא מצווה" (רק אני לא נשמעתי להם...) הם אמרו "אצלנו בבית לא יקראו לאנשים מהמושבים ומבית שאן

"פועלים", פרוונים" או "בית שאנים", ולכן כשרצינו לדבר על מישהו מהם היה עלינו לומר: "האנשים מבית שאן שבאים לעבוד אתנו".

לאימא שלי הייתה מערכת יחסים מורכבת עם שכנינו הערבים אבל הייתה אורחת רצויה בבתיהם. סבתא פרומה החרדית תרמה את חלקה "בהפוכה" היא הסבירה לנו שזה בסדר שכל אחד הוא תבנית נוף מולדתו, או במילותיה (לקרוא במבטא הונגרי) "הַנְּלָה, אִם אֲנִי הִיָּה לִיּוֹת נְלֻדְת בְּקִיבוֹץ שֶׁל שׁוֹמְרֵי צְעִיר אֲנִי הִיָּה לִלְהַת עִם שׁוֹרְטָס..." חזרה לילדותי – הוריי אחי אחותי ואני היינו מוזמנים לשמחות משפחתיות במושבים ובני גילי היו שואלים אותי אם אני לא מפחדת ללכת לשם.

לא התכוונתי לכתוב בעדינות, שאפתי לזעם, אבל זעם לא טוב לי ולא טוב לכולם. לחרדתי, שופרות השלטון מלהיטים את הרוחות ורוחות אלה פלוס קצת שמן למדורה שעדיין קל להשיג, זה כל מה שצריך.

אני לא רואה הבדל בין "מוות לערבים", "dogs and colored people are not allowed in" או רכבות מוות ליהודים, לצוענים, ועוד כהנה וכהנה שואות שעדיין קיימות ועדיין מתודלקות על ידי דת, כסף, כוח ושנאה. ושימו לב, לא התרחקנו הרבה. באוסטריה כבר מדברים על סגר (סגר! גדרות! שוטרים!) ללא מחוסנים. רבין נרצח כי הוא נורא הרגיו מישהם, שרק אמרו ש"חייבים לעשות משהו" ומישהו לקח את זה ברצינות. מי הבא בתור? אין כבר אלוהים כי אין כבר מוסר ואין כבר בושה. ואני רק רוצה חיבוק והקשבה. בואו נישמר מאוד על נפשותינו

חנה בן צבי גורן

"... אאמינה גם בעתיד אף אם ירחק זה היום, אז בוא יבוא ישאו שלום אז וברכה לאום הלאום ישוב יפרח אז גם עמי ובארץ יקום דור, ברזל כבליו יוסר מנו עין בעין יראה אור..." אני מאמין, שאול טשרניחובסקי

בשדה החינוך | צוות חינוך חברתי-קהילתי מעלה גלבוע

ב"ה פתחנו את השנה בעשייה ברוכה!

רוב השכבות כבר פעילות, עם צוותי הדרכה מעולים וב"ה מקווים לפתוח בקרוב גם את השכבות האחרות. זו הזדמנות לומר תודה ולהוקיר את העבודה המשמעותית של הצוותים- אז תודה רבה למדריכים, בנות השירות ובני הנוער שאיתנו ולוועדה התומכת והמלווה. בהזדמנות זו- תודה גדולה להדס הקומונרית, לצוות ההדרכה המסור ולצוות נחשון- על הפקת חודש מרגש, מגבש, מלא בטוב ובמורל גבוה. מי יתן וזו רק ההתחלה לשנה של עשייה משותפת ופורה. השם עמכם! רצינו לשתף מעט ממה שקורה בקבוצות, טעימה קטנה מפעילות רחבה ומלאת השראה-

סניף בני עקיבא- הדס הקומונרית

בסניף בני עקיבא מעלה גלבוע חווינו חודש ארגון שעסק בנושא "קמעא קמעא" עברנו תהליך של צמיחה כסניף, כשבת וכיחיד. כל שבט הרים הצגה וריקוד בנושא קמעא קמעא, נהנה, למד והתגבש כמובן בהובלת צוות המדריכים שלנו !! צוות נחשון בסניף ארגנו לאורך כל השבוע האחרון של החודש פעילויות שונות. באחד הערבים נפגשנו עם ותיקי הקיבוץ לשמוע מהם על התהליך של בניית הקיבוץ, בנוסף היו גם הרקדה, תחרות משימות סניפית ועוד. אנחנו עכשיו עם הפנים קדימה, לקראת שבת אירוח של עמותת קו לחיים בקיבוץ ב17-18/12 ולקראת אירועים נוספים תוך כדי שמירה על כל הטוב שכבר יש. פעולות אמצע שבוע ופעולות חב"ב וחב"א בשבת.

כיתה א'- מדריכות לילך רובינסון, עדי שטרנליכט, כרמל שיח, רוני ספקטור

לכיתה א' רשומים 35 ילדים מקסימים, אבל מי סופר 😊 במפגשים בימי שישי, אנחנו שמים דגש על היכרות וביטחון במרחב, על שייכות לקבוצת הגיל וכמובן לקהילה. זהו מפגש בין ילדים משני בתי ספר, שעלו משני גנים במעלה גלבוע ועוד כמה גנים ברחבי הארץ... כך שעיקר עיסוקנו כרגע הוא בחיבור, ביחד.

בחרנו לעסוק בפרשות השבוע, דרך חוויות מגוונות של משחק, יצירה, תנועה, דרמה, טבע, סיפור ועוד. נהננו מאוד מפעילויות משותפות עם ילדי ג' המתוקים שהכינו עבורנו ואירחו אותנו ברוחב לב, והשבוע זכינו לארח את ההורים למופע קצר שהכנו במיוחד.

כיתה ג' - יוחאי עוזרי, הדס דרעי, נעמי קרביץ

בימי שישי אנו מנסים במהלך הפעילות להתייחס לנושא שעולה מפרשת השבוע.

ניתן 2 דוגמאות-

פרשת וירא - הכנו את אוהל אברהם - כל קבוצה הכינה תחנה לפעילות וארחנו את בית ילדים כיתה א'. התחנות היו מגוונות - דרך יצירה ומשחק ועד הכנת פיתות. היה תענוג לראות את החסד (הרי אנו באוהל אברהם) ואת הרצון להיטב אצל הילדים.

פרשת ויצא - יצאנו לטיול למצפה חיוך כי 'אם יוצאים - מגיעים למקומות נפלאים'. בעקבות רעיון וביצוע של אחד הילדים (כל הכבוד למישר מילר!) - לאורך הדרך הסתובבנו עם שקית זבל ואספנו את הזבל שמצאנו. כאשר הגענו למצפה חיכינו בשקט ובסבלנות כדי לראות צבאים. לשמחתנו הרבה אכן ראינו וההתרגשות הייתה בשיאה.

כיתות ו'-ז' - יאיר אושר, טליה סלהוב, תמר גרינבוים

סוגרים כחודשיים של פעילות בפורמט חטיבה.

אנחנו נפגשים במתנסון מדי יום שישי. נהנים מתה, עוגיות ומעמיקים בתהליך בניית הקבוצה (כל קבוצה בנפרד, ולא שתייהן יחד חלילה). עד כה עסקנו בעיקר במשחקים שמטרתם היכרות עומק, ואנחנו מתחילים להניע תהליך של ניהול עצמי.

לפנינו חנוכה שבמסגרתו נפעל יחד עם כל צוות החינוך בפעילויות שונות, וגם נצא לטיול זריחה (כנראה!) במסגרת המצומצמת שלנו. שמחים על ההיענות הגבוהה מצד הילדים, ומצפים להמשך עבודת עומק תהליכית (וכיפית כמובן).

כיתות ח'-ט' - אביעד ספראי ושירה יפוח - פעילים בשבתות ובמשך השבוע, יספרו לנו על כך בהמשך 😊

כיתה י' - עדית וירון שושנה

מהנעשה בכיתה י':

קרוב לחודשיים חלפו מן המפגש הראשון שלנו עם שכבת י'.

זכינו להכיר חבר'ה מדהימים!

לאט לאט גילינו אותם, כל אחד והייחודיות שלו!

אנחנו מרגישים שהקשר נבנה ו"המשפחה" מתחילה להתבסס 😊

נפגשנו עם הורי השכבה ע"מ לשמוע ולהכיר את הקבוצה מן נוסף, וכן חלקנו בקשר הנבנה - היה מפגש נעים ומלמד שאיפשר לנו להבין ולראות את החבר'ה דרך המשקפיים של ההורים.

אופי המפגשים נע בין ערבי כיף לשיח סביב נושאים, ואכשהו תמיד קודמת להם עבודה משותפת במטבח כי *בלי אוכל אי אפשר 😊 *גילינו שילד בכיתה י' אוכל כמו שלושת הבנות שלנו יחד...

לסיום חודש ארגון נפגשנו עם "סבא" לני לשמוע קצת על פעילות נוער בני עקיבא בשנות ה 70 ומה הפערים בין היום לאז...

ברמה האישית, אנחנו נהנים מכל רגע בחברתם ומתרגשים מכל מפגש, קטן וגדול. זכינו!

כיתה יא' - יעל ועמרי כרמי

הורים יקרים!

נכנסנו השנה להיות בית מאמץ לילדכם האהובים.

אמנם היכרנו מראש, אך הפלטפורמה החדשה איפשרה ועוד מאפשרת לנו את העמקת ההיכרות והקשר עם החבר'ה כיחידים וכקבוצה.

מבחינתנו בית מאמץ הוא מקום זמין ופתוח לקבוצה כולה ולחלקים ממנה. מלימוד משותף, קידושים בשבתות, פיתות בשישי ועד מפגשים אישיים ספונטניים וזמני יחד.

המפגש הבלתי אמצעי מזמן רבדים רבים של שיח ומרגיש לנו מאוד נכון לגיל ולקבוצה. לאט לאט כל אחד מוצא את מקומו במרחב החדש שנוצר (גם החבר'ה וגם אנחנו כמשפחה), ושמחים בהם כל-כך!

בגדול- בעיקר מרגישים זכות גדולה ללוות את החבר'ה כמשפחה, כבית.

לאחר בניית הבסיס הראשוני של כל משפחה עם שכבת הגיל שלה, אנו מתכננים להמשך גם פעילויות לכל התיכון יחד-באחריות כלל המשפחות המאמצות, יש למה לחכות...

ומה מתוכנן לחנוכה הקרב ובא?!

הדלקת נרות משותפת (וקורס מזורז להכנת ספינג' כמובן 😊) (וטיול יומיים יחד עם כל התיכון (פירוט כמובן בהמשך)

זמינים אליכם כמובן תמיד

כיתה יב' - הדסה ואביעד יצחק-מילר

הורים יקרים!

האמת שעוד אין הרבה מה לסכם, רק התחלנו ואנחנו עוד בהתלהבות של היכרות ובבניית טבעיות בין הקבוצה לביננו, בין הקבוצה לבין עצמה... הקונספט של משפחה מאמצת נעם לנו, לפתוח את ביתנו וליבנו לחבריה - בכנות - זה עיקר מה שיש לנו להציע.

בסך הכל הרושם שלנו הוא שמזל גדול ש"נפלנו" על הילדים שלכם. אנחנו מרגישים כימיה טובה ביננו לבינם משהתחלנו עשינו מני דברים, אם חומוס בשישי, מדורה, קידושים ולימוד בבקרי שבת, וסתם ישיבות משותפות מקרבות לב. אפילו עשינו מיני-הילולה להכרת דמותו ולעילוי נשמתו של לאונרד כהן (-):
 אנחנו זוכים להתחיל לשמוע מקרוב על עולמם הפנימי העשיר, ושמחים להתחיל להשמיע להם משלנו.
 בנוגע לחנוכה - מתוכננים כל מני סוגים של כף - תשמעו על כך באופן רשמי מאיתנו ומהנערים והנערות בקרוב.
 על רגל אחת - תהיה איתנו הדלקת נרות חגיגית, ולקראת סוף חופשת חנוכה נצא ליום עבודה וטיול עם לינת שטח, משותף לכל הנוער.
 אנחנו כאן לכל שאלה

----- גזור ושמור -----

פעילות חנוכה - כיתות א' - יב'

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום ראשון	יום שני	יום שלישי
		מגרשים את החושך - יום אש	יום מחתרות	טיול	מירוצ הלפיד רצים לאור - לזכר מורדי שטיין א-יב		כיתה א
	מפיצים את האור - פעילות לגנים	טיול		יום אור			כיתה ב
	שיר מזמור - יום מוזיקלי	מגרשים את החושך - יום אש		טיול			כיתה ג
	כולנו אור איתן - משחקי חברה			טיול			כיתה ד
				טיול			כיתה ה
				טיול זריחה			כיתות ו-ז
	טיול מראשון בערב	פיקניק בכיפת הבור					כיתות ח-ט
				הדלקת נר שלישי		כיתה י	
					הדלקת נר שני	כיתה יא	
					הדלקת נר שני	כיתה יב	
	יום עבודה + טיול						

מאחלים חג של אור ושמחה!

